

الباب السابع و العشر من الواحد السابع في قراءة يوم...

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب السابع و العشر من الواحد السابع في قراءة يوم الجمعة
هذه الآية في تلقاء الشمس "انما البهاء من عند الله على
طلعتك يا ايها الشمس الطالعة فاشهدي على ما قد شهد
الله على نفسه انه لا اله الا هو العزيز المحبوب".

بدانکه خداوند عالم يوم جمعه را خلق فرموده از برای طهارت و لطافت و سکون عبد از آنچه که در ایام سته
متحمل بوده و هر عملی که در شب و روز جمعه کرده شود ثواب مثل ایام هفته باو داده میشود

و از آنجائی که هر شیئی روح آن متعلق بانسان است و شهادت هر شیئی شهادت انسان است از این جهت امر
شده که در روز جمعه در مقابل شمس آن را شاهد گیرند بر آیه که مدل است بر توحید آن خدا را و ایمان آن
بنقطه بیان و آنچه در او نازل شده لعل در یوم قیامت در بین یدی شمس حقیقت این گونه ناطق گردد و
شهادت دهد بر وحدانیت خداوند در نزد او و بر حقیقت هر کس که متبع او است که این است ثمره این امر
اگر کسی تواند درک نمود

و الا شبهه نیست که بعد از ظهور امر هر نفسی در یوم جمعه خواهد گفت ولی یوم قیامت محو میگردد اگر
نگوید بین یدی الله و فرض است بر کل ادای همین کلمه در یوم ظهور بین یدی "من ینظره الله" در هر یوم

ORIGINAL

AUDIO

جمعه هر کس که در نزد او حاضر باشد تا آنکه اذن دهد بر آنچه رضای او است در آن ظهور یفعل ما یشاء و
یحکم ما یرید لا یسئل عما یفعل و کل عن کل شیء یسئلون.

